

In de Londense Times, die ons eveneens van bevriende zijde gewerd, vonden wij een uitnemend en ernstig artikel van Prof. Donald Francis Tovey, musicoloog, waarin deze uiteenzet, waarom hij den voorkeur geeft aan de oplossing, die Baron Erik Palmstierna in zijn boek beschrijft. Tovey komt op goede gronden tot het besluit, dat de inwerking van Schumann hier onmiskenbaar is.

Wanneer wij dus op 20 October door middel van de radio het concert zullen beluisteren, weten wij, dat wij die uitvoering hebben te danken aan het medium Jelly d'Aranyi, die daar op het podium de vioolpartij staat te vertolken. En wij zullen daarbij het onze denken, ook wanneer de B.B.C.-omroeper ons niets vertelt van de spiritische zijde dezer première, want de radio, is heel erg conservatief en voorzichtig.

Maar ons genot zal daaronder niet lijden.

Een later bericht in „Psychic News” van 9 October bevat de mededeeling, dat de uitvoering wordt uitgesteld tot 16 Februari 1938 in verband met bezwaren van Duitse zijde. Jelly d'Aranyi is blijkbaar niet zuiver Arisch en — men weet het — in Duitschland wordt slechts Arische kunst erkend en toelaatbaar geacht.

Wij zullen dus geduld moeten oefenen; de wereld loopt hopeloos vast.

W. VAN GORCUM.

Het „Zoeklicht” en het Spiritisme.

Bij een lezer van het „Zoeklicht” viel mijn oog op een antwoord van den Redacteur (Johs. de Heer) aan een inzender van de in genoemd blad opengestelde „Vragenbus”. Het lijkt mij wel van eenig belang, dit antwoord in onze Spiritische Bladen over te nemen; ik hoop, dat U daar eender over denkt! Het komt van een uiterst rechtzinnig godsdienstige richting en het is een bevestiging, ook van dien kant, van een der fundamenteën onzer beginselen.

„Zoeklicht” no. 12, dd. 18-9-1937. Afd. Correspondentie v. d. Redactie.

„D. te R. Dank voor hetgeen U ons mededeelde „ontrent het heerlijk heengaan van Uw zoon, waarbij „hij op zoo'n wonderbare wijze getuigd heeft. Zulk een „sterven is inderdaad geen ramp, doch een feest en is „een bevestiging, dat, wanneer ons leven Christus is, „het sterven gewin is. Welk een heerlijke troost ligt „daarin voor de achterblijvenden. Wij namen er ook „kennis van hoe Uw zoon bij zijn heengaan zijn vriendje, „die hem reeds was voorgestaan, zag en toeriep. Er zijn „meerdere voorbeelden van zulk een herkennen van ont- „slapen geliefden, vlak voor den dood. Dan wordt de „ziel losgemaakt van het lichaam, dat in dit leven als „een sluier over de eeuwigheidsdingen hangt, dan gaan „de oogen open voor hetgeen in de heerlijkheid plaats „vindt. Welk een uitzicht voor hen, die Jezus toebehooren; „ren; welk een verschrikking voor allen, die Hem verwerpen. Zoekt de Heere terwijl hij te vinden is, roep „Hem aan terwijl Hij nabij is.

(Cursiveering van mij).

Met uitzondering wellicht van de voorlaatste zin, waarbij de starre, ons koud aandoende orthodoxie naar voren treedt, vind ik het geheel een mooie spiritische beleving. Wij toch willen ons nu eenmaal God liever voorstellen met grootere Liefde en vergeving.

Alm.

S.

Voor Kerstmis.

Een paar dagen geleden legde mejuffrouw Catharina Vermeer — en welke spiritist kent dien naam niet? — een bundeltje van zes Kerstzangen op mijn schrijftafel, een keurigen bundel, gedicht en gecomponeerd door haar zuster Henriette. De compositie bevat de zangmelodie en klavier- of orgelbegeleiding. De geheele partituur kost f 0,60, terwijl de tekstboekjes apart 3 ct. kosten en bij honderdtallen 2,5 ct., zoodat groote groepen de liederen kunnen uitvoeren, zonder dat dit gepaard gaat met veel onkosten. Verscheidene predikanten en paedagogen bevelen de liederen met warmte aan en — wat meer zegt — voeren ze herhaaldelijk uit. De inhoud is neutraal, ondogmatisch, algemeen Christelijk, dus zeer geëigend voor gebruik in spiritisten-geselschap.

Daarnevens hebben de dames Vermeer nog een Esperantolied voor altsolo met begeleiding voor piano gedicht en gecomponeerd. De titel daarvan is Zamenhofaj. Pensoj en behalve de esperanto-tekst is een Nederlandse tekst aan het werk toegevoegd. Prijs 40 ct.

De uitgaven zijn vrij van auteursrechten en mogen overal en te allen tijde worden uitgevoerd.

Gaarne bevelen wij beide uitgaven aan. Zij zijn te verkrijgen bij de dames C. en H. Vermeer, A. 32, Brummen. RED.

Rainer Maria Rilke en het occulte.

Een voordracht van Dr. Herman Wolf, voor de S. P. R. in den Haag gehouden op 1 October j.l., over den dichter-schrijver R. M. Rilke, diens occulte gaven en ervaringen en zijn wederkomst in de aardsfeer om invloed uit te oefenen op de juiste en meest welluidende vertaling van zijn werk, bevatte zooveel, dat hart en hoofd van den spiritualist verwarmde en verrijkte, dat wij te gelegener tijd — waarschijnlijk in den vorm van een artikel — enkele voornamen gedeelten hopen na te vertellen in ons blad. Wij zijn ervan overtuigd, dat vele lezers daaruit leering en genot zullen putten, alsook menig krachtig bewijs voor de spiritische overtuiging.

v. G.

BOEKBESPREKING

Zij, die terugkeerden uit den dood. Jozef Rulof. 's Hage, Mouton & Co. 248 bladz. f 3,90 geb.

Nadat ik het manuscript van dit vierde werk van het medium, Jozef Rulof, had gelezen, zond ik den auteur het navolgende testimonium, dat thans op het stofomslag van het typografisch keurig verzorgde boek is afgedrukt:

„Een boek voor spiritisten; een boek, dat met het hart moet worden gelezen; een boek, dat waarschijnlijk het antwoord schuldig zal blijven op nuchtere vragen van het koele verstand, doch niettemin in staat is, nieuwe hoop, nieuwe kracht te geven aan velen, die het leven niet aankunnen, omdat zij zich blind staren op hun stukje ellende, vermeend of echt, in dit aardsche tranendal.

Zij, die uit den dood terugkeerden en door het medium Rulof van hun ervaringen in het hiernamaals vertellen, leggen een getuigenis af, dat overeenstemt met de

message-literatuur en duidelijke taal spreekt ten aanzien van een leven, vol werkzaamheid, streven en groei, leed en overwinning.

Drie wezens van uiteenlopend karakter en sterk verschillende ontwikkeling zijn in dit boek aan het woord; drie menschen, die het medium op aarde heeft gekend en met wie hij vriendschapsbanden heeft geknoopt, die door den aardse dood niet worden verbroken, integendeel nog worden versterkt.

Moge de eeuwige waarheid van het leven door hun roepstem tot velen doordringen."

Wat zou ik daaraan kunnen toevoegen, nu het geldt, ditzelfde werk hier te recenseeren? Misschien alleen dit: Wanneer ik zei, dat het een boek is, dat met het hart moet worden gelezen, doelde ik op de velen, die, terwijl zij onder hun leed gebukt gaan en het leven vreezen, in hun verstandelijke overweging nog geen plaats hebben bereid voor de spiritische waarheid. Dezulken moeten, getroffen door de evidentie in dit boek, eerst de zuivere richtingaanwijzing van hun gevoel, hun hart, leeren kennen en waardeeren; het denkproces zal dan, zij het schoorvoetend, die richting gaan volgen en de eenheid herstellen. De eenheid, welke tegelijk harmonie en vrijheid, evenwicht en levenskracht inhoudt.

Ja, dit eenvoudige, pretentielooze boek kan verscheidenen van hun knagenden vrees voor leven en dood verlossen.

Moge het dan ook door velen, ook door niet-spiritisten, worden gelezen.

W. VAN GORCUM.

„Het Pelgrimspad". Tooneelspel in Arcadië, 6 bedrijven. Ch. Pfeiffer. Utrecht, P. den Boer. 102 blz. f 1,50.

Zoodra de mensch hooger idealen heeft geschouwd, zal het bereiken ervan zijn eenig levensdoel worden. Dat brengt met zich: niet begrepen worden, dus eenzaamheid. De gang naar het ideaal wordt een eenzame, moeizame pelgrimstocht. Dat ondervindt ook de koning van Arcadië: streng regeert hij over dit — denkbeeldig — land, streng, doch strikt rechtvaardig, geleid door hooge beginselen. Maar zijn volk weet dit niet te waardeeren en als tot overmaat van ramp een „pestilentie" het land komt teisteren is ieder der wanhoop nabij en begint zelfs de vorst te twifelen aan de juistheid van zijn inzichten, daar de plaag voor hem de straf der goden beteekent. Priesters raadplegen het orakel en de uitspraak luidt, dat het land weer gelukkig worden zal als de koning barrevoets een pelgrimstocht maakt naar de burecht van de ridders van het Heilig Hart. Gehoorzaam gaat de vorst; de koningin zal gedurende zijn afwezigheid het land besturen. Na een zware, inspannende tocht wordt de burecht bereikt. Het Heilig Hart wordt bewaakt door een blinden kluzenaar en 7 ridders. Den koning wordt gezegd, dat zijn levenskoers een goede is geweest en dat hij moet voortgaan op den ingeslagen weg. Tot heil van zijn volk wil hij elk persoonlijk offer brengen, ja, zichzelf, zijn eigen persoonlijkheid ten volle verliezen en zelfs het weten, dat dit offer voor hem en zijn gade verlies en smart brengen zal, doet zijn bereidheid niet wankelen. Zoo wordt hij ridder van het Heilig Hart, zijn uiterlijk verandert en hij gaat sprekend gelijken op de overige ridders; een zilveren wapenrusting wordt zijn deel en

— ridder nu — keert hij te paard terug naar Arcadië, om — niet herkend door hen, die hij achterliet — de koningin te berichten, dat haar echtgenoot na zijn taak volbracht te hebben in de burecht gestorven is en hij gezonden werd om haar bij het regeeren te helpen. Na slechts korten tijd, waarin de vreemde ridder ieders achting en eerbied wint, doen Barbaren „vanuit het Westen" een inval in Arcadië. De edelen trekken er met hun wapenknechten onder leiding van den Ridder op uit, en verslaan ze glansrijk, doch velen sneuvelen op het veld van eer. Als de Ridder met roem overladen terugkeert is er in het koninklijk paleis veel veranderd. De koningin heeft — heftig bewogen door het plotseling opduikend levensgevaar — opeens beseft, hoeveel ze wel is gaan houden van den Ridder, precies zoo en met dezelfde liefde, die ze eens koesterde voor den koning. De hoogepriester maakt haar daarover de heftigste verwijten en ervan overtuigd, dat haar tweede liefde zondig is, besluit ze boete te doen. Den Ridder, redder van haar land, draagt zij de koningsmacht over en zelf onderneemt zij barrevoets een pelgrimstocht naar de burecht van het Heilig Hart. Doch niet alleen zal zij gaan, want de Ridder en vele edelen en burgers gaan met haar; op het moeilijke steile pelgrimspad komen hen tegemoet de blinde kluzenaar en de zeven ridders. Uit de schrijn, waarin het Hart geborgen is, straalt een verblindend licht neer op koningin en ridder; de laatste herkrijgt de gestalte en het uiterlijk van den koning en wordt door allen herkend.

In breede gedragen taal, een dichterlijk proza, dat nergens gewollen wordt, dat weliswaar niet gemakkelijk leest, doch zich uitstekend zeggen laat, vertelt de schrijver van de reïncarnatie van een vorst, die dienaar, van een dienaar, die koning werd. Wat mij vooral trof is de fijne, symbolische wijze, waarop ons aller levensweg wordt beschreven: ontwikkeling tot een hoogtepunt, afsterving en voortbrenging van een hooger ontwikkelingsvorm, waarbij de zelfhandhaving wijkt en het individu opgaat in hooger eenheid. Hier is werkelijk een mooi gegeven knap uitgewerkt. De eischen, die de schrijver aan décor en requisieten stelt, zullen een vertooning-op-tooneel wel onmogelijk maken, maar het lezen kan ik een ieder warm aanbevelen.

VAN DER HEIJDEN.

Boeken uit den Vreemde.

The origin and properties of the human aura.
Oscar Bagnall. London, Kegan Paul, Trench, Trubner & Co. Ltd., 193 bladz. 7 sh. 6.

Dit met vijftien afbeeldingen geïllustreerde werk van Bagnall is een tamelijk populaire voortzetting van de publicaties, welke het gevolg waren van de onderzoekingen van Dr. Walter Kilner, den Röntgenspecialist, die in spiritische kringen vooral bekend is geworden door het naar hem genoemde Kilner-scherm, tegen welken achtergrond het menschelijk oog gevoelig wordt voor de snellere vibraties van het spectrum, zoodat een klein deel van het ultra-violet binnen de waarneming wordt gebracht. Door toepassing van een dergelijk scherm is